

Fägne-skrifft, då
Kongl. Maj:tz
tro-tienare och
häradzhöfdingen
öfwer Pijc...

Prochman, Petrus Johannis

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Fågne = Skrift /

Kongl. Matz:z Tro, Tienare och Häradz Höfdingen
öfwer Pijckis, och Halicko, Härader /

Edle och Högachtad

Herrz ABRAM
PALEEN,

Medh

Edle och Wälborne Jungfrun /

Jungf. MARGARETHA
CATHARINA
TIGERSTEDT,

Ett Christ-losligt Achta-Förbund ingick / hwilket stedde i Åbo
Stad / på Högachtad

Herr Brudgummens Namns-Dag /

som war den 18. Decembris Åhr 1712.

A B D /

Tryckt hoos HENR. C. MERCKELL, Kongl. Boktr.

All gudars Gudh / wår
Hærrer /
Som skapt haer störr
och snårre /
Som råder öfwer alt /
Sin ynder och tin nåde

Beprefes stora både /
Hwar af wår Bröllops-Dag /
Nu firas till behag.

På sorgse / Faderlösa /
Tu wår tin godhet hösa /
Them tu tigh tagit ann /
Tu gör / at sorg och gammån /
The wandra altid samman ;
Wår Brudgum och wår Brud /
Thet janna i sin skrud.

Melpomene, tigh skunda /
Tigh lustigt solet befunda /
At sira thenna Fäst :
See till hur tu kan laga /
Hwad Gåster wåll behaga /
Sin konst berömmas skall /
För Musers, öfwer all.

Cymbalere, och hwad mehra
Af instrumenter flera
Wår glädie öka kan /
The war ej tytt : men wisse
Hwad Brudgum fått för lösa
Tå han nu hant i hann /
Och fick en Möd i famn.

Tå afwundz * gadden sticker /
Tå forsket mycket trycker /
Och mycket går emot /
Tå storer Gudh och råder /
Af ofärtenta nåder /
At then han håller kär /
Bndwåker släkt beswår.

Så gif Them / Gudh / till samman
Nu bundue / sig till gammån /
Till nöjes / Bröd och Barn :
At när the mått af åhren /
Af Hedet och grå Håren
Få Himlen ! Onska tör /
Then the Godwilligt Gidr.

Om åstast seer man / hur en genomstrålad himmel
Sin härlighet / i thet han står uppå sin wacht /
Fördunklar platt / och haer ej meer sin förra pracht /
Ja synes falla fast vti en sorges-swimmel.

Doch åter teer han sig heel färdig at bestrida
Sin Kres och Påst / till dienst / medh mycken lustighet /
Ther om then nedre Ruff rätt nogsammt witna weet /
Måst at Gudz stora macht vthföras skulle wjda.

Som åstast haer man sedt en mulen dag vprinna /
En dag / then alt i grund ens sågnad haer förstördt /
At hiertat warit mast / och som af pälur rördt /
Ja åsta twelad / hwar man kunde lösa sinna.

Doch åter här emot Gudz nådes Sool haer hunnit /
At wårma opp / thet dödt haer warit / tusenfalt /
Medh en sin minsta stråal hon frögdast hafwer alt /
Hwad man medh ångslan stoor i hiertat hafwer sunnit.

En tijd / af Gudz behag / wår Brudgum måste klaga :
Jagh eensam är / min Wån / min enda sågne-roos /
Till grafwen hastat sig / at giömma sig sin koos /
Hoo kan migh i min sorg nån tröst och hugnad laga /

Men åter / Gudi lof ! thet såret blifwit botat /
Som förr war sönderdeelt / och bracht i sorges-sång /
Thet eensligt war / är bytt vthi en frijer gång /
För frögd och sågne-liud är pust och qwaal vthrotadt.

Medh

Medh sågnad finner man på thenne liufwa dagen
 All sorg förgås / då en Wällboren Jungfru Brud /
 Här träder fram / lijk som en Engel i sin skrud /
 Då blifwer ymnigt wist all hiertans sorg förtagen.
 Så see wij alla här en Täckes BRUD fram tråda /
 Hwars ädla sinne är all dygders sammel-plas /
 Man trygt och säkert kan bewisa thenne sak /
 En må / Herr Brudgum / I i Gudi lustigt qwäda.
 Som snarast til ett sluth will jagh Gudz hierta röra /
 För Ehr / O Säte Tw / till rolig ålders mått /
 Till sågnad / fred och roo / till hwarjehanda gedt;
 All thetta wärdes tu / O Jesu nådigt höra!

H. G.

 M höga himlens milda hand haer nånsin låtit höra /
 At hon på eensam eenslighet kan önskelig ändring göra;
 Om blida lyckan nånsin wist / at hon kan nöje gee /
 Så troor jagh säkert / at man får i dag then sågnad see.
 När haer Herr Håradzhöfdingen sin dag så nöjsamt firat?
 När hafwer lyckan någonsin så högt then dagen zirat /
 Som thet på thenne stunden skeer? I thy at lyckans hand
 Medh nöje räcker Honom till ett meer än Edelt band.
 Förlåt / Herr BRUDGUM / om jagh meer medh öppen munn ej qwäder;
 Men gifen / hwad thet är för Band / som nu Ehr arm bekläder;
 Jagh lämnaer thetta alt ther hän / till thes / at någon är /
 Som weet / hwad band het wara må / som Herr BRUDGUMMEN bär;
 Ja ock / Wällborne Jungfru BRUD / I willen migh förlåta /
 At jagh för Eder Edla Wån anställer här en gåta /
 Jagh will dock icke längre haer min inre tancka glömd /
 På thet / at thenne dagsens roo ej måtte blifwa glömd.
 Jagh märcker andras högsta frögd / jagh will then ej förstöra /
 Jagh åfwen will min harpa Ehr till roo och sågnad röra;
 Och skönt then finnes illa stånd / dock will jagh säga fram /
 Hwad Skatt Herr Håradzhöfdingen nu gifwes i Hans sam:
 En PERLA REEN / hwars dyrbarhet Han billigt högre skattar /
 An alt thet Gull Arabien vthi sin Crono fattar /
 En PERLA REEN / hwars Adelhet Hans hierta tagit inn /
 En REEN-HEE / hwilken fångslat haer Hans hierta stål och sinn.
 Ha ha / jagh märcker något nytt / at Herr BRUDGUMMEN söker /
 Hwad som Hans längtan stilla kan / och hwad Hans häfwor öker /
 Jagh märcker Han begifwer sigh på Pärle-fiskerij /
 På Ahta Pärlores dyra wunst går vthi Hans frijerij.
 Men slukt bland Tigrar fiskia / är / Neptunum willta läcka
 I öde-marcken / derest Pan och andra haer at påcka;
 Widh sögar plår man Pärlor så; Men finnas åfwen nu
 Vthi wår Täckta TIGERSTEDT, vthi wår Jungfru BRUD.
 Jagh märcker ännu något meer / om jagh man torde skrifa /
 Jagh troor Herr Håradzhöfdingen will sigh på jacht begifwa /
 Han är ej nögd medh Pärlor reen / ty si / Hans gijherij
 Thet synes ock gå ändtlig vthi på jacht och skytterij.
 Men märck / hur thetta lyckas haer / Han tänckte Tigren skuta /
 Men måste åfwen samma skott ifrån sin Tiger muta;
 Wäll fick Herr Håradzhöfdingen sin Täckta Tiger fatt /
 Men blef vthaf sin TIGERSTEDT i liusligt fångsle satt.
 Ej här thet meer än täcka Band / medh hwilket himlen bunnit
 Tw säta hiertan så till Ett / at The sitt nöje wunnit.
 Så går / I Wällfornahme Tw / och hafwen sågnad stoor /
 Vthi åhret Fama säga weet nå nytt om Saar och Moor.
 En litten PERLA ropar då på Bappa och på Mamma;
 Om jagh här widh ej träffat rätt / så lærer doch thet samma
 Vthaf en litten Abram skee; kom wåd; jagh säger sant /
 Jagh lämna will i medler tyd min önskan för en pant;

Tu höga himlens Store Gudh / som thetta Band haer knutit /
Gior / at thet vthi langlig tid ej måtte blifwa bruttit!

Gif Thesse Wällförnähme Tw all lycka / at The må
I allskions trefnad grönska / och i stadig blomma stå!

Och sidst när tiden vthe är / gif ewigt himbla nöje /

At The tiah ewigt lofwa må medh gladlynt munu af löffe!

Så blifwer Theras Achsta - ständ i tiden angenämt!

Då thet omsider winner sluch i ewigt himla - skönt.

Således sin tyedfamma tienst beerygar Wällförnähme
Contractenternas ödmuße Dienare.

PETRUS PROCHMAN.

När Flora prydnan sin och all sin drächte äfsläder /
Seen blomster vthi marck och lundar fått sin graf /
Och Löss af Biörd och Asp i Fogar fallit af /
När wintren hotar of medh kalt och kulit wäder;

När snid medh kiöld och frost tilstundar och of nalkas /

Och seen man haer begädt Simonis dag och fest /

Som ährli'n wara plär en wiser winter - Präst /

Tå är ej mera tid medh kiölden till at skalckas.

Tå hwar man sigb förseer medh myssa / winter - wantar /

Medh Pals / medh Räck och Wäst / som fodrat är medh skinn.

At man må wärman haa så vthe såsom inn /

Thet hielper intet / fast the kåsta några slantar.

Tå köpa alla skinn af hwarjehanda Sorter:

Then eena Warg ell Råaf / then andra Sabel / Mård /

Och hwad en skytte hälst kan bringa till sin gård /

Ja / hwad som wanckar måst på thesse finska orter.

Doch nödgas mången medh förvndran thet erfara /

At skönt han sigb medh skinn / som sades / wähl förset /

Gior kiölden honom dock förtret / och åsta ledt /

Wäll then moor sådan kiöld sigb lycklig kan förwara!

Doch kan en Tiger bäst förnöilig wärma gifwa /

Anskönt hon intet står till fångs för hwarje man /

Och skönt man ganska fåå här Tigrar finna kan /

Men större tabl på Loor / som upp i trana klifwa.

Otroligt mångom syns / thet man har Tigrar sumit

I Sinland; men thet är dock sant och wärklig stiedt /

Thet jagh bland andra ock medh mina ögon sedt;

Uf Tigrar en ell två sitt nöje hafwa wunnit.

Uf Themis solck en Man i fiöhl fick nyja kläder /

Medh Tiger fodrat war hans Räck så wähl som Wäst /

I dag ock äfwen en Görnähmer Themis Präst

Uf samma lycka sigb rätt hierteligen gläder.

Så kunna Tigrar ock i kalla Norden sökas /

At skytten såfangt ej bemöda lar sin kropp /

Ja / flera hinna till / at åter wära opp /

Ty jagh förwisso weet / the kunna än förökas.

Men sij / jagh strider långt; Jagh wänder migh till Eder /

Herr BRUDGUN / ty jagh seer på thenna liufwa dag /

Ehr lycka groo på nytt / enär I medh behag

En Tiger fått / then I stadz äga kan medh heder.

Thet skall ej ängra Ehr / ty Tigren är hehl täcker:

Herr BRUDGUN / hon gior Ehr i alla delar nögd /

I Edart hierta hon upwäcker lust och frögd /

Tå I medh sagnad see på hennes liufwa släcker.

Ja / Tigren är ock glad / at hon haer fådt en Serre /

En Serre / hwilken ej sin Tiger fangslar hårdt;

Jagh troor / hon haer ej lust nu meer at löpa bårt;

Sör lefde Tigren wähl / troo säkert / nu ej warre.

Tu som The bägge set sin glädie - Sool vprinna /

Så lat / O himmel / Chem Thes nedgång seent få sij /

Lat / himmel / tina nådh hwar dag förnyjad bli

på Them / till thes The sidst sin högsta sällhet finna!!!

CAROL PROCHMAN.

